

HULPHOND MAGAZINE

*"Dieren maken
onze wereld beter"*

*Royal Canin steunt
Hulphond Nederland*

Gwen ten Haaf heeft SMA

*"Storm zorgt voor mij
en ik voor hem."*

**DE EMOTIONELE
BELEVING
VAN DE HOND**

PARTNERS IN DE DIGITALISERING VAN HULPHOND

more app

Digitaliseer je Formulieren

Bespaar tijd met digitale werkbonden, inspecties, enquêtes en meer!

Leading digital innovation

Door therapie met een hulphond leerde Roos zichzelf weer te uiten

12

Waarom Hulphond Nederland opnemen in je testament?

28

**EPILESPIE-HULPHONDEN
EN DE WETENSCHAP**

22

En verder

- 05. Voorwoord
- 06. ADL-hulphond Storm vergroot de zelfstandigheid van Gwen
- 10. Terugblik The Big Walk en The Big Run
- 16. Therapie met paarden: uit je hoofd naar je gevoel gaan
- 19. Column Anouk Smulders
- 20. Een dagje meelopen met regiocoördinator donateurwerving Vicky
- 24. PTSS-hulphond Nilles Senn haalde Tommy uit zijn isolement
- 30. De emotionele beleving van de hond
- 32. Studente Frances is gastgezin van pup Jasper
- 36. Nieuwe combinaties
- 38. Royal Canin steunt Hulphond Nederland
- 41. Column De Graafschap Dierenartsen
- 42. Wandeltochten voor en met PTSS-hulphonden
- 44. Alles begint met communicatie

Contact

Hulphond Nederland, Postbus 24, 5373 ZG Herpen

Tel (0486) 41 18 78 Fax (0486) 41 26 80 E-mail info@hulphond.nl

IBAN Rabobank: NL53RABO0121623424 IBAN ING: NL20INGB0000003831

Fotografie cover: Disian van Loon

Copyright © 2018 Hulphond Nederland, Herpen

Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opname, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Hulphond Nederland.

UITZONDERLIJK IN ELK DETAIL

Bij Royal Canin werken we al 50 jaar vanuit het principe: het dier staat centraal. Want alles wat we doen is gericht op onze échte klant: de kat en de hond. Al sinds onze oprichting in 1968 hebben we bij Royal Canin een passie voor onderzoek en innovatie. Want alleen zo kunnen we onze voeding blijven aanpassen en verbeteren.

Voorwoord

Het was alweer in september 2008 dat de Amerikaanse bank Lehman Brothers failliet ging en een tijdperk van wereldwijde economische crisis werd ingeleid. Het is het grootste faillissement uit de geschiedenis geworden.

Niemand had tot die tijd vermoed dat de val van een dergelijk grote financiële instelling een dominosteen zou zijn naar zoveel andere banken. En nu 10 jaar later schrikt Nederland opnieuw dat twee grote ziekenhuizen failliet gaan. In de media lezen we over de schrik, de begrijpelijke emoties en dat het in ziekenhuizen niet gaat over harde euro's zoals bij banken. Het is toch even iets anders, of toch niet?

Elke stichting heeft ook een zakelijke kant. De financiële huishouding dient op orde te zijn, hoe noodzakelijk en waardevol je dienstverlening ook is.

Het is inmiddels alweer 10 jaar geleden dat het bij Hulphond Nederland financieel ook niet goed ging. Het scheelde toen maar een haar of we waren er niet meer geweest. Met de inzet en steun van velen zijn we er weer bovenop gekomen.

10 jaar geleden hielpen wij zo'n 60 mensen per jaar met de inzet van een hulphond. Inmiddels helpen wij 1.000 mensen per jaar. Bij de uitvoering van ons werk zijn wij nog altijd voor 80% afhankelijk van donaties en giften, waarbij u ervan op aan kunt dat wij er alles aan doen om onze stichting financieel gezond te houden. Dat zijn we verplicht naar alle mensen op onze wachtlijsten en naar onze donateurs.

Ons zinvolle en mooie werk kunnen wij alleen maar uitvoeren met uw steun en inzet. En tot welke zelfredzaamheid en blijheid uw bijdrage leidt, leest u in dit magazine. Wij wensen u veel leesplezier en hopen nog lang op uw steun te mogen rekenen!

***Eric Bouwer en
Rudolph Strickwold***

Directie Hulphond Nederland

“Het feit dat je met een hulphond minder ziek bent en minder vaak in het ziekenhuis ligt, telt óók mee in de verlaging van de zorgkosten.”

Gwen ten Haaf met haar ADL-hulphond Storm

Tekst: Isabel Sanders
Fotografie: Disian van Loon

Gwen ten Haaf heeft SMA (Spinale Musculaire Atrofie):

“Bij een hulphond gaat het om een goede wisselwerking. Storm zorgt voor mij en ik voor hem.”

Gwen ten Haaf (41) is geboren met de spierziekte SMA (Spinale Musculaire Atrofie). Ze studeerde bedrijfscommunicatie in Nijmegen. Gwen had achtereenvolgens twee parttime banen in het bedrijfsleven totdat haar armfunctie minder werd. Nu werkt ze als vrijwilliger bij de Gemeentelijke Adviesraad Sociaal Domein in Gennep en bij meerdere verenigingen en stichtingen in het dorp waar ze woont. Ze heeft net een project afgerond. Vrijwilligerswerk is zeker niet vrijblijvend. Gwen kan, mede door haar hulphond Storm, de werkdruk prima aan.

“Zorgverzekeraars zouden bij de beoordeling van een aanvraag van een hulphond niet alleen naar de minder uren zorg moeten kijken, maar ook zeker naar de andere positieve effecten, waar een hulphond in voorziet. Storm zorgt ervoor dat mijn weerstand maximaal is, omdat ik er zo vaak op uit ga. Weer of geen weer. Ik ontmoet andere mensen in het dorp. Onderweg heb ik de leukste en interessantste gesprekken. Ik weet dan vaak niet hoe de mensen heten maar ken wel de naam van de hond.”

Zelfstandigheid

“Toen ik nog geen hulphond had kwam ik veel minder buiten. Ik was vaak ziek. Regelmatig lag ik met een longontsteking in het ziekenhuis. Het feit dat je met een hulphond minder ziek bent en minder vaak in het ziekenhuis ligt, telt óók mee in de verlaging van de zorgkosten. Bovendien: als je een hond aait, word je daar rustig van”, zegt Gwen ten Haaf.

“Ik regel mijn zorg met een persoonsgebonden budget. Een team van 11 zorgverleners zijn dag en nacht beschikbaar en hebben per toerbeurt dienst. Ik ben volledig rolstoelafhankelijk. Storm is een ADL-hulphond (Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen). Door hem hoef ik niet altijd aan degene die in mijn buurt is, of bij mij thuis, om hulp te vragen. Dat maakt mijn zelfstandigheid en vrijheid groter. Als ik naar een vergadering ga, kan Storm allerlei handelingen voor mij doen. Het is fijn om niet altijd hulp te hoeven vragen aan

familie, vrienden of bezoek. Bij Storm gaat dat zonder vragen, hij doet dat uit zichzelf. Storm geeft aan, raapt op, maakt keukenlaatjes open, verzet mijn voeten, verlegt mijn handen, belt waar mogelijk aan als ik op bezoek ga en kan mijn handschoenen uittrekken zodat ik mijn smartphone kan bedienen. En hij kan zichzelf aan en aflijnen voor een wandeling. Mijn beperking is zo groot dat ik altijd zorg om me heen nodig heb. Om een voorbeeld te geven: stel dat Storm een pak melk uit de koelkast pakt, dan is dit zinloos want ik kan het pak melk niet aanpakken, het is te zwaar. Maar als ik een pen laat vallen, raapt Storm die voor mij op, zodat ik weer aan het werk kan.”

Goede begeleiding

Bij haar ouders thuis was er een hond, die geen andere hond in huis accepteerde. “Dus pas toen ik plannen had om op mezelf te gaan wonen kon ik een hulphond aanvragen”, vertelt Gwen. “In de zomer van 2005 was mijn huis klaar. In het voorafgaande halfjaar kon ik het hele proces vanaf de aanvraag doorlopen. Ik had aangegeven dat ik een pittige hond wilde. De komst van Odessa, een Labradoodle, sloot naadloos aan. Zij was mijn eerste hulphond. Toen zij 10 jaar werd en met pensioen mocht, is ze bij mij gebleven. Daarna kwam Storm, een Golden Retriever met een zacht en aanhankelijk karakter. Toen ik op de wachtlijst stond, had ik daar om gevraagd, omdat mijn gezondheid achteruit was gegaan.

“Storm geeft aan, raapt op, maakt keukenlaatjes open, verzet mijn voeten, verlegt mijn handen, belt aan als ik op bezoek ga, kan mijn handschoen uittrekken zodat ik mijn smartphone kan bedienen. En hij kan zichzelf aan en aflijnen voor een wandeling.”

Storm was twee jaar oud toen hij in 2014 bij me kwam. Hij mag tot zijn tiende werken”, vertelt Gwen blij. “Storm is volzaam en laat zich makkelijk sturen. Precies wat ik wenste, bijna alsof je honden kunt ‘programmeren’. Hij kon het prima vinden met de gepensioneerde Odessa. Zij kreeg een opleving door de jongere hond en accepteerde heel makkelijk dat ze niet meer hoefde te werken. In het laatste half jaar dat ze werkte de hulphond was, moest ik haar steeds meer aansporen. Als Storm iets niet goed deed, greep Odessa nog wel even in en deed ze het voor. Odessa heeft 11 jaar bij mij gewoond. In 2016 is zij overleden.

Overgang

In de tijd van Odessa was er nog het oude trainingschema. Ik ben tien dagen in Sint Oedenrode op locatie geweest. Meerdere cliënten leerden daar de basisvaardigheden om met hun hond om te gaan. Daarna mocht je de hond meenemen naar huis. Bij mijn tweede hond, Storm, kreeg ik thuistraining. Die overgang, het moment dat de hond echt in huis komt wonen, was niet zo groot als bij Odessa. Storm was gewend aan mij, aan mijn huis en aan de dieren in de buurt.”

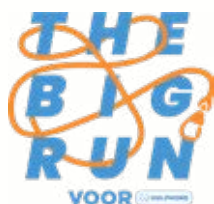
Over de begeleiding vanuit Hulphond Nederland is Gwen heel tevreden. “Bij vragen of om gewoon even wat te overleggen, maar ook voor hulp bij training en

bij problemen kun je bellen of mailen voor advies en komen ze als het nodig is langs voor ondersteuning. Daarnaast komt de cliëntinstructeur standaard twee keer per jaar op huisbezoek om te zien en te bespreken hoe het gaat.”

Storm signaleert

“Vorig jaar had ik een periode dat ik me niet zo lekker voelde en niet fit was. Storm ging toen vaak voor me zitten en staarde me aan. Hij ging op de hoek van de straat stilstaan, zo van: nee, we gaan nu naar huis! Ik heb tijdens het huisbezoek met de cliëntinstructeur overlegd en besloten om naar de dierenarts te gaan om een eventuele medische oorzaak uit te sluiten. Maar Storm was kerngezond. Later bleek uit onderzoek dat ik diabetes type 2 ontwikkeld had. Mijn bloedsuiker was niet op niveau. Storm had dat opgepikt en daarop gereageerd. Dat soort signalering van een hond moet je leren herkennen. Mijn bloedsuiker is nu al een hele tijd keurig onder controle en stabiel. Storm bevestigde dat. Hij staart me niet meer aan en dringt er tijdens het wandelen ook niet meer op aan om naar huis te gaan.”

Storm is een echte aanwinst en onmisbaar als hulphond en zeker ook als maatje! ●

TERUGBLIK

Met The Big Walk en The Big Run organiseerde Hulphond Nederland dit najaar twee nieuwe sportieve evenementen. The Big Walk opende op zondag 7 oktober in Zandvoort op grootse wijze het strandseizoen voor honden. Ruim 200 honden en 500 wandelaars namen deel aan de 5 kilometer lange strandwandeling voor het goede doel. Bij het opleidingscentrum van Hulphond Nederland klonk vervolgens op zondag 4 november het startschot voor The Big Run. 250 bezoekers kwamen af op de eerste editie van dit hardloopevenement. Deelnemers konden kiezen uit vier afstanden: 2, 5, 10 en 21 kilometer. Bijzonder was de mogelijkheid om met een hond deel te nemen aan de runs van 2 en 5 kilometer.

Fotografie: Christiaan Peelen, Trix Leeftlang en Disian van Loon

De organisatiekosten werden gedragen door Athlon, P5COM en Royal Canin, sponsors van Hulphond Nederland. Iedereen die aan de start van The Big Walk en The Big Run verscheen, steunde met zijn deelname hierdoor direct de opleiding en inzet van onze hulphonden. Hulphond Nederland bedankt deze founding partners voor hun betrokkenheid en steun bij beide evenementen.

Hulphond Nederland bedankt verder iedereen die een bijdrage heeft geleverd aan de organisatie van The Big Walk en The Big Run en in het bijzonder:

- The Communication Company
- Strandpaviljoen Tijn Akersloot
- Sport Expertisecentrum Oss
- De Graafschap Dierenartsen
- Mevrouw Buijs – Glaudemans, burgemeester van Oss
- Onze ambassadeurs Anita Witzier en Anouk Smulders
- Comaxx
- Hilarius
- Beemster Kaas
- DPD
- Het Rode Kruis
- Martin Gaus

Door therapie met een hulphond leerde Roos zichzelf weer te uiten

Roos Janssen was depressief. Ze ging niet meer naar school, lag veel in bed en had nergens meer zin in. Na een traject van 1,5 jaar met onder andere Hulphond Nederland, gaat het nu veel beter met haar. Ze gaat weer naar school, heeft een bijbaantje en heeft meer zelfvertrouwen gekregen. Roos: 'Ik keek eerst altijd omlaag, nu loop ik weer met mijn hoofd rechtop. Dankzij de therapie met een hulphond'.

Moeder Milou vertelt: "Roos was altijd een lief en humorvol meisje die wist wat ze wilde. Ze is de middelste in een gezin van drie. Ze heeft nog een oudere zus van 20 en een jongere broer van 12 jaar. Roos, die nu 15 is, en haar jongere broer, zijn beiden vanuit China geadopteerd. Roos was 1,5 toen ze hier kwam. Een paar jaar geleden waren er enkele ingrijpende gebeurtenissen. Haar opa overleed; dit was de eerste persoon die overleed waarmee ze een hechte band had. En afscheid nemen was zwaar vanwege haar verleden. Korte tijd daarna hebben we, op verzoek van de kinderen, een reis naar China gemaakt waar we ook het toenmalige kindertehuis hebben bezocht. Dit bezoek heeft voor Roos erg negatief uitgedaakt. Het versterkte haar gevoel niet goed genoeg te zijn. Enkele maanden daarna ging ze naar de middelbare school, waar ze werd gepest vanwege haar uiterlijk. Ze werd vervolgens depressief, wilde niet meer naar school en had geen normaal dagritme

meer. Als gezin was dat vreselijk om te zien. Je wilt zo graag helpen, maar ze kon zich niet uiten. Dat deed teveel verdriet en pijn. Ze raakte in zichzelf gekeerd. Een hulpverlenster van Jarabee heeft toen therapie bij Hulphond Nederland voorgesteld. Gelukkig stond ze hiervoor open."

Lichtpunt

Roos: "Ik vond praten niet leuk, maar ik hou wel van honden. Dus ik was blij dat ik met een hulphond therapie kon gaan doen. Dat heb ik ongeveer anderhalf jaar gedaan. Soms één keer in de week, soms zaten er langere periodes tussen. Voor mij was het eigenlijk een uitje. Bij mensen moet je altijd van alles vertellen en bij de honden werd er niets van mij verwacht. Ik hoefde niet te praten."

Milou: "De begeleiding van Hulphond Nederland was fijn en respectvol. Ze hebben zich goed

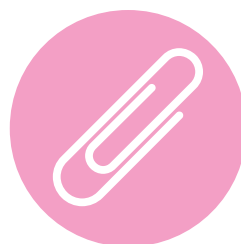
*"Ik vond praten niet leuk,
maar ik hou wel van hon-
den. Dus ik was blij dat ik
met een hulphond therapie
kon gaan doen."*

UW ORGANISATIE ONTZORGD DOOR

atmr

k a n t o o r v e r a n d e r i n g

www.atmr.nl

verdiept in de thema's die spelen bij geadopteerde kinderen door informatie in te winnen bij andere instanties. We hadden regelmatig overleg met onze therapeute. Daarnaast was er overleg met andere hulpverleners. De therapie met een hulphond was voor ons als gezin een lichtpunt. We zagen langzaam verandering bij Roos. Zeker toen de individuele therapie werd vervangen door een groepstherapie met drie meisjes die eveneens geadopteerd waren uit China. Dat zorgde voor herkenning en het gevoel dat ze niet de enige was die dit doormaakte. Bovendien stond zij zelf toen al wat sterker in haar schoenen en kon zij hen ook laten zien dat het helpt om erover te praten."

Laagdrempeligheid zorgde voor opening

Milou: "Nicole, de therapeute van de stichting, ging in op emoties en het herkennen en benoemen daarvan. Roos leerde zo te uiten wat ze wel en niet leuk vindt via oefeningen met een hulphond. Dat was heel bijzonder om te zien. Vanwege de laagdrempeligheid werkte het. Dat brak haar open: ze kwam los en ging indirect vertellen. Vanaf dat moment kon de psychische hulp vanuit andere hulpverleners weer aanhaken."

Roos: "Het voelde niet als therapie, want ik ging wel praten maar had het zelf niet door. Ik dacht dat ik alleen trucjes ging leren aan honden maar merkte niet dat ik in feite naar therapie ging. Het was uiteindelijk veel meer dan dat."

Hoe gaat het nu?

Roos: "Ik ben niet meer zo verdrietig, heb meer zelfvertrouwen en loop met mijn hoofd rechtop. Nu ga ik met plezier naar een andere middelbare school. Hier heb ik zelf voor gekozen. Ik zit ook weer beneden in de woonkamer. Dat is voor het hele gezin gezelliger."

"De begeleiding van Hulphond Nederland was fijn en respectvol. Ze hebben zich goed verdiept in de thema's die spelen bij geadopteerde kinderen."

Milou: "Het gaat veel beter met Roos. Ze kan de geleerde oefeningen thuis en op school goed toepassen. Ze heeft nu zelfs een bijbaantje. Dat had een jaar geleden echt nog niet gekund. Ik vind het belangrijk om dit te vertellen. Voor veel geadopteerde kinderen spelen thema's als verlating en hechting namelijk een grote rol. Ze zitten eigenlijk tussen twee werelden in. Dat kan heel lastig zijn. Ik hoop dat we met dit verhaal meer ouders en kinderen kunnen inspireren om therapie met een hulphond te overwegen. Voor Roos en voor ons als gezin heeft het echt geholpen. Zonder Hulphond Nederland waren we nooit zover gekomen. Geïnteresseerden mogen altijd via de stichting contact met ons opnemen." ●

"Ik dacht dat ik alleen trucjes ging leren aan honden, maar merkte niet dat ik in feite naar therapie ging."

*"Paarden reageren
heel sensitief, vanuit
hun natuur. Ze oordelen
niet en willen je ook
niet pleasen."*

Therapie met paarden

uit je hoofd naar je gevoel gaan

Een klassiek paardenmeisje? Nee, dat is Ilonka (44) nooit geweest: “Ik ben eigenlijk meer van de koeien.” Maar toen ze las over de therapie met paarden die Hulphond Nederland sinds kort aanbiedt, werd ze toch enthousiast.

Ilonka is hoog gevoelig. “Eigenlijk heb ik een hekel aan die term, maar als klein meisje was ik al zeer fijngevoelig, zoals ik het noem. Ik voel meer dan de meeste mensen. In een ruimte met veel mensen bij elkaar bijvoorbeeld, kan ik daar echt last van hebben.” Toch weerhoudt het Ilonka er niet van om een actief leven te leiden. Ze zorgt samen met haar man voor hun 3-jarige pleegdochter, heeft een webwinkel waarin ze eigengemaakte creatieve producten verkoopt en geeft workshops. In haar vrije tijd staat ze graag voor anderen klaar en ze zingt ook nog in een koor; een plek waar ze juist in aanraking komt met vele anderen. “Dan merk ik wel dat ik daarna ook echt ruimte nodig heb voor mijzelf. Na afloop van een repetitie met z’n allen borrelen, zit er voor mij niet in.”

“Ik had wel eens gelezen over therapie met paarden, maar dan dacht ik, ‘ach, ik heb niks met paarden’. Pas toen ik erover las op de website van Hulphond Nederland veranderde dat.” Ilonka kende de organisatie al heel lang. “Ik heb ooit zelf een puppy willen opleiden. Tot ik erachter kwam dat ik erg allergisch ben voor honden.”

Nieuwsgierig neemt Ilonka contact op met de stichting om meer te weten te komen over de nieuwe therapie. “Ik werd in contact gebracht met Suzanne van der Linden. We maakten een afspraak en eigenlijk had ik daar meteen een goed gevoel bij. Dat zou wel eens iets voor mij kunnen zijn. Dit wilde ik ervaren!”

Spartaans opgevoed

“Ik ben behoorlijk Spartaans opgevoed. Er was geen ruimte voor mijn gevoeligheid, dus ik leerde dat heel goed te onderdrukken en me aan te passen aan mijn omgeving. Het is een handige eigenschap, maar het ging uiteindelijk ten koste van mezelf. Dat heb je in het begin niet door. Je denkt: ‘zolang ik me aanpas is het altijd goed.’

Op de manege met therapeut Suzanne van der Linden volgt de confrontatie met haar eigen gedrag én emoties. “Ik ben al eens zonder echte aanleiding in huilen uitgebarsten. Dat kan en mag gewoon. Maar ik kan ook om mezelf lachen. Zo moest ik een paard zonder hulpmiddelen tot stilstand brengen. Dat lukte in eerste instantie niet hoor. Het paard rende maar

door, en ik draafde er achteraan in de hoop dat hij zou stoppen. Heel herkenbaar, want in het gewone leven kan ik soms ook zo over me heen laten lopen. Toen het uiteindelijk toch lukte om het paard te laten stoppen, gaf dat zo'n zelfvertrouwen!"

De therapie is nog betrekkelijk nieuw voor Ilonka. Een paar sessies heeft ze achter de rug, met verschillende paarden. "Er zit een opbouw in. We zijn begonnen met de rustigere karakters. Later komen de pittigere dieren aan bod." Ook de training zelf wordt langzaam opgebouwd. "Ik vond het best spannend om de eerste keer met zo'n imposant dier in de bak te staan, maar Suzanne geeft me alle ruimte om het in mijn eigen tempo te doen." Het contact met de paarden wordt stapje voor stapje opgebouwd. "Daar zijn we de eerste twee lessen mee bezig geweest. Je wordt als het ware verplicht om uit je hoofd weer bij je gevoel te komen als je contact wilt maken met het paard. De eerste keer dat ik een paard van stal moest halen was ik alleen maar bezig met het feit

dat ik hem straks voor de voeten zou lopen of dat het paard het niet leuk zou vinden. Toen werd ik me er al bewust van hoeveel gedachten er door mijn hoofd gaan."

Inzicht

De therapie met paarden helpt Ilonka, om inzicht te krijgen in wat ze uitstraalt en om zichzelf daar bewust van te worden. "Het geeft rust. Je voelt of ervaart direct wat er gebeurt. Paarden reageren heel sensitief, vanuit hun natuur. Ze oordelen niet en willen je ook niet pleasen. Suzanne leest hun gedrag heel goed. Ze vertelt me wat het paard laat zien of waarom hij bepaalde dingen doet. Kijk, als hij zijn billen naar me toedraait is het wel duidelijk, maar soms zijn de aanwijzingen ook een stuk subtieler." "Als je een paard vanuit je kracht kunt leiden, zonder dominant te zijn, dan geeft dat zelfvertrouwen. Op een bepaalde manier zit er best leiderschap in mij. Daar kom ik nu achter." ●

De therapie met paarden helpt Ilonka, om inzicht te krijgen in wat ze uitstraalt en om zichzelf daar bewust van te worden.

Ilonka met therapeut Suzanne tijdens de therapie met paarden

Column

The Big Run

In alle vroegte rij ik op zondag 4 november met mijn dochter richting Herpen om de presentatie te verzorgen van The Big Run, een nieuw evenement van Hulphond Nederland. Mijn dochter Bo is dol op honden. Ze kent de stichting uiteraard van alle verhalen en gaat ook haar spreekbeurt houden over hulphonden. Daarbij wil ze graag haar moeder er wel even uitrennen op de 2 km. U moet begrijpen dat deze kleine dame heel fanatiek turnt, een mega-conditie heeft en vooral met alles wil winnen.

Fanatiek, dat zijn al die toppers bij Hulphond Nederland ook! Het vaste team, de vrijwilligers, de cliënten, de gastgezinnen... Of ik nu bij de stichting het terrein op kom rijden, bij een evenement aanwezig ben, ergens een mooie cheque in ontvangst mag nemen als ambassadeur of een voorbespreking aan de telefoon heb, elke keer valt het mij op dat iedereen zo gedreven is. Iedereen is vrolijk en bereid om met elkaar de schouders ergens onder te zetten. Waarvoor? Voor een beter leven voor alle cliënten. Tijdens The Big Run hielp Jelske Oliemeulen met haar hulphond Vita mij met de prijsuitreiking. Even daarvoor had ik met haar zitten kletsen. Ze vertelde mij hoe zij zoveel fijner kan leven en minder afhankelijk is dankzij haar hulphond. De lipjes aan haar laarzen waren voor Vita om ze makkelijk uit te kunnen trekken. Ze vertelde ook dat Vita haar helpt met afdrogen na het douchen. De mond van mijn 9-jarige dochter viel open. Net zoals mijn mond openviel bij het gala, bijna 6 jaar geleden, waar ik voor het eerst kennis maakte met Hulphond Nederland.

Ik ontmoette die dag ook Annette Heemskerk met haar hulphond Zander. Zij heeft epilepsie en ik vroeg haar om bij de start van de run te vertellen hoe het voor haar was om mee te lopen in zo'n grote groep. Ze liep met twee buddy's en haar hulphond. Een enorme overwinning! En ze kwam ook nog bij mij staan om even te kletsen door de microfoon. Ik vind het geweldig dat cliënten zoals Jelske en Annette zulke stappen kunnen maken dankzij een hulphond en een enorm doorzettingsvermogen. Dit is, naar mijn idee, waarom de hele crew van Hulphond Nederland zo graag zijn werk doet. En altijd met een lach, omdat dit resultaat overweldigend is en zo oprecht! Ik mis dat vaak genoeg in deze gekke wereld.

Hijgend heb ik overigens wel twee hele kilometers hardgelopen! Mijn dochter was bij de eerste hoek al weg, maar voor mij liep een mannetje van zes jaar! Die na de finish nog even tegen mij zei... "je kon mij niet inhalen hè!" Nee kleine vriend, dat klopt. Het geeft mij een ontzettend warm gevoel dat dit mannetje en al die andere mensen de moeite hebben genomen om deel te nemen aan The Big Run voor onze geweldige stichting. De eerste editie van The Big Run was een succes, op naar vele jaren.

Wie rent met mij volgend jaar de 5 km?

*Liefs,
Anouk*

Een dag meelopen met Vicky Velthuisen

regiocoördinator donateurwerving

Sinds juni 2018 is Vicky Velthuisen werkzaam als regiocoördinator donateurwerving in Herpen. Samen met haar team van promotors is zij iedere dag druk bezig om nieuwe donateurs te werven voor Hulphond Nederland. Maar hoe doet ze dat? Om daar achter te komen, liepen we een ochtend met haar mee.

Elke regiocoördinator geeft leiding aan een eigen team van promotors. Vicky is regiocoördinator van locatie Herpen, waar zij 40 promotors onder haar hoede heeft. Deze promotors gaan elke dag de straat op om nieuwe donateurs te werven. Om zoveel mogelijk mensen te kunnen helpen met de inzet van een hulphond, zijn donateurs van groot belang. Er bestaan namelijk geen structurele vergoedingen of subsidies voor de opleiding en plaatsing van hulphonden. Hiervoor is Hulphond Nederland volledig afhankelijk van donaties en giften. Maandelijkse donaties zijn een stabiele basis voor de stichting om haar werk voort te kunnen zetten.

09.00 uur

Vicky komt opgewekt het kantoor binnenlopen. "Goedemorgen!" roept ze, maar nog voordat haar collega's kunnen opkijken, is ze de deur alweer uit. De promotors staan namelijk te wachten op het treinstation in Ravenstein, waar Vicky hen elke ochtend ophaalt. Sommige promotors komen zelf met hun auto naar het opleidingscentrum in Herpen. Daar verzamelen de teams zich voordat ze 'uitvliegen' naar verschillende locaties in de regio.

09.45 uur

De promotors zitten inmiddels samen aan een kopje koffie in de kantine van Hulphond Nederland. Dat de sfeer goed is, is te merken. Ze lachen en kletsen er gezellig op los. "Dat is heel belangrijk", legt Vicky uit. Tijdens het verzamelmoment wordt namelijk de stemming voor de dag gezet. De promotors worden geënthousiasmeerd en hypen elkaar op. "En als de promotors zelf enthousiast zijn, worden de mensen die ze aanspreken dat vaak ook!"

Omdat het vandaag regent, besluit Vicky haar team naar een overdekt winkelcentrum te sturen. Ze pakt haar overzicht van winkelcentra erbij. Er is een locatie waar de promotors nog niet hebben gestaan. "Wie wil deze locatie een keer proberen?" vraagt ze. Drie promotors steken hun hand op. Net als de hulphonden die hier worden opgeleid, houden de promotors wel van een uitdaging. Er heerst een vriendelijke concurrentie. Toch heeft iedereen uiteindelijk hetzelfde doel: geld ophalen voor de stichting. "Dat gaat ze echt aan het hart", vertelt Vicky. De promotors van Hulphond Nederland werken rechtstreeks voor de stichting en voelen zich sterk verbonden met het werk dat er

Vicky met een groep promotors

"Geen dag is hetzelfde bij Hulphond Nederland"

verricht wordt. "Er zijn veel promotiebureaus die door verschillende organisaties ingehuurd worden, zowel voor goede doelen als commerciële bedrijven. Als promotor ben je dan de ene dag donateurs aan het werven voor een stichting en de volgende dag bezig met het verkopen van krantabonnements. Onze promotors zijn echt onderdeel van Hulphond Nederland en dat motiveert."

10.15 uur

De promotors pakken de kist met promotiespullen, terwijl Vicky de tablets ophaalt. Die gebruiken de promotors om donateurs in te schrijven. Eerder gebruikten ze hier papieren formulieren voor, maar sinds een paar maanden zijn de tablets geïntroduceerd. Zo worden er minder fouten gemaakt tijdens het invullen van de gegevens. Bovendien worden die gegevens rechtstreeks in het systeem verwerkt, wat weer tijd bespaart in administratie. Voordat de promotors vertrekken, geeft Vicky ze nog wat handige tips. Uiteindelijk stappen ze, ieder met een tablet op zak, de auto in en rijden ze naar hun locatie. Vicky wenst ze succes en loopt naar haar bureau. "Mijn team is weer uitgevlogen", lacht ze trots.

11.00 uur

Tegen de tijd dat de promotors arriveren op hun locatie, is Vicky alweer druk bezig achter haar laptop. Zaterdag is er namelijk een veteranenevenement waar zij met haar team aanwezig is. Vicky bereidt die voor door promotiemiddelen bij elkaar te zoeken die aansluiten op de doelgroep. Ze wil exemplaren van Hulphond Magazine meenemen en brochures over verschillende hulphonden, waaronder de PTSS-hulphond. Vicky: "We willen niet alleen nieuwe

donateurs werven, maar mensen ook kennis laten maken met Hulphond Nederland. Als zij ons werk vervolgens willen steunen, is dat natuurlijk fantastisch."

12.00 uur

Sommige dagen is Vicky bezig met recruitment van nieuwe promotors, maar vanmiddag gaat ze langs bij haar team om te kijken hoe het gaat. Ze kan de promotors dan aansturen en trainen op locatie: "Dat is toch anders dan wanneer ik alleen een praatje houd in Herpen." Bovendien kan ze op straat praktijkvoorbeelden geven, waar het team van kan leren.

"Onze promotors zijn echt onderdeel van Hulphond Nederland en dat motiveert."

Op de vraag welke personen geschikt zijn als promotor, antwoordt Vicky: "Onze promotors moeten met iedereen overweg kunnen. We doen serieus werk, maar proberen onze boodschap op een ongedwongen en enthousiaste manier te brengen." Vervolgens legt ze uit hoe belangrijk het is dat promotors empathisch zijn. Ze moeten de mensen die ze aanspreken goed kunnen aanvoelen. Vicky: "Uiteindelijk gaat het erom dat de mensen een goed gevoel hebben bij hun donateurschap. Zonder hen zou de stichting niet zoveel hulphonden kunnen opleiden en inzetten als ze nu doet. Dat wij deze mensen iedere dag mogen aanspreken, maakt ons werk zo mooi." ●

Neuroloog Louis Wagner is gefascineerd door Epilepsie-hulphonden en op zoek naar wetenschappelijk bewijs

Neuroloog Louis Wagner staat versteld van de impact die een hulphond heeft op epilepsiepatiënten. Maar als onderzoeker wil hij die effecten wetenschappelijk kunnen onderbouwen. “Om de positieve impact van een hulphond op mensen met epilepsie kan ik gewoonweg niet heen. Maar ik wil dit uit de verhalensfeer halen en echt kunnen bewijzen.”

Louis Wagner, als neuroloog verbonden aan het Academisch Centrum voor Epileptologie van Kempenhaeghe en het Maastricht UMC, is gefascineerd door de uiteenlopende functies van het menselijk brein. “Als neuroloog kijk je vaak naar uitval van hersenfuncties en de gevolgen daarvan. Bij epilepsie werkt het net andersom. Hier is namelijk geen sprake van uitval van het brein, maar juist van overprikkeling. Dat intrigeert mij enorm. Je kunt het vergelijken met een vulkaan: er bouwt zich binnenin van alles op, totdat het op zeker moment een uitbarsting veroorzaakt.”

Epilepsie is een neurologische aandoening, waarbij sprake is van een overprikkeld gebied in de hersenen, waardoor aanvallen worden veroor-

zaakt. Als neuroloog pluist Wagner deze epilepsieaanvallen nauwkeurig uit, om te onderzoeken of hij de bron in het menselijk brein kan ontdekken. Lukt het om die bron aan te wijzen, dan gaat hij in sommige gevallen over tot een operatie. Wagner onderzoekt zo’n honderddertig patiënten per jaar om te zien of zij in aanmerking komen voor een operatie. Voor vijftig tot zestig patiënten per jaar is dat het geval. Van die groep heeft ruim de helft na de operatie geen last van aanvallen meer.

Wetenschappelijk bewijzen

Genoemde cijfers getuigen ervan dat epilepsie een zeer complexe aandoening is. Ook Hulphond Nederland heeft zich in epilepsie verdiept en biedt epilepsiepatiënten hulphonden aan.

Een Epilepsie-hulphond is een signaleringshond die erop getraind is om te handelen als zijn baas een aanval krijgt en hem helpt tijdens en na de aanval. De hond kan in staat zijn een aanval van tevoren te signaleren en zijn baas te waarschuwen. De cliënt krijgt hierdoor de kans om zichzelf in veiligheid te brengen door alvast te gaan zitten of liggen en medicijnen in te nemen. De hulphond kan eventueel ook een alarmknop bedienen, medicijnen of hulp halen of zijn baas in zijligging leggen om verstikking te voorkomen. De hond wacht bij zijn baas tot hij weer bijkomt. Dit zorgt bij cliënten voor een groot gevoel van veiligheid en vertrouwen.

Wetenschappelijk bewijs

Louis Wagner heeft bij een van zijn patiënten met eigen ogen gezien wat een Epilepsie-hulphond in het leven van epilepsiepatiënten kan betekenen. "Het verschil in haar leven voor en na de komst van een hulphond is ongelooflijk groot. En dat zonder gewijzigd behandelingsplan of aanvullende medicatie. Dat heeft mij dusdanig geïntrigeerd, dat ik meer bewijs wilde hebben. Daarom heb ik jaren geleden achttien epilepsiepatiënten met een hulphond aangeschreven. Op basis van veertien reacties ben ik meer onderzoek gaan doen. Ik heb bijvoorbeeld vastgelegd wat de aard van hun epilepsie is en hoe vaak zij voor en na de komst van een hulphond in het ziekenhuis zijn geweest."

Louis Wagner

Hoewel de uitkomsten hem fascineren, wil Wagner méér wetenschappelijk bewijs. "Ik wil de feiten strikter en vanaf het allereerste begin kunnen bekijken. We kunnen dan ook zaken als aanvalsfrequentie en soorten aanvallen meenemen in het onderzoek." Neuroloog Wagner werkt momenteel samen met onder andere Hulphond Nederland in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, en als medisch adviseur aan een doelmatigheidsonderzoek naar epilepsie-hulphonden met de naam 'Episode'. "Patiënten die zich voor het onderzoek aanmelden, vormen hun eigen controlegroep. Wij volgen ze een periode vóór de komst van de hulphond en ná de plaatsing van de hulphond. Zo creëren we een betrouwbare onderzoeksgroep, die wetenschappelijk bewijs voor het effect van hulphonden moet kunnen opleveren."

Kans Epilepsie-hulphond in het zorgpakket

Wagner wijst erop dat dit wetenschappelijke bewijs zeer belangrijk is voor bijvoorbeeld de financiering van Epilepsie-hulphonden. "Op basis van gedegen onderzoek verhogen we de kans op een bijdrage in de kosten van een Epilepsie-hulphond in het zorgpakket. Dat zou van grote waarde zijn, zowel voor de patiënt als ook voor zijn of haar omgeving."

"Op basis van gedegen onderzoek verhogen we de kans op een bijdrage in de kosten van een Epilepsie-hulphond in het zorgpakket."

In het Episode-onderzoek zal de nadruk allereerst liggen op de responsfunctie van de hond. Hoe reageert hij tijdens een aanval en wat doet hij vervolgens voor en met de patiënt? Wagner: "Ook de signaalfunctie van een hulphond is ongelooflijk interessant. Hoe kunnen we verklaren dat de hulphond een epileptische aanval kan voorspellen? Die vraag voert echter in dit onderzoek nog te ver. Ik vind het vooral heel belangrijk dat we het effect van een hulphond uit de verhalensfeer halen. Het moet niet langer gaan over wel of niet geloven. We moeten het effect zien te staven op basis van concrete resultaten." Bovenal wil Wagner dat nog veel meer epilepsiepatiënten in aanmerking kunnen komen voor een hulphond. "Mijn patiënten voelen zich veilig met een hulphond. Zij durven de deur weer uit en gaan naar buiten. Ze staan veel actiever in het leven. Daarmee is de kwaliteit van hun leven fors verbeterd. Zeer waardevol!" ●

Hulphond Nilles Senn haalde veteraan Tommy van Hoof uit zijn isolement

Kom je Tommy met hond Nilles Senn tegen, dan zie je een heel gewone man van 37 die een chocoladebruine labrador retriever uitlaat. Pas op het tweede gezicht valt op dat Nilles Senn een tuig draagt. Als PTSS-hulphond is hij de steun en toeverlaat van veteraan Tommy, die na zijn uitzending naar Bosnië te maken kreeg met flashbacks en spanningen.

“Veel mensen zien niet dat Nilles Senn een tuigje draagt en dat hij aan het werk is”, zegt Tommy. “Of ze denken dat ik een hulphondentrainer ben. Dat komt ook vaak voor.” Tommy lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (PTSS). Hij is veteraan en liep de aandoening op tijdens zijn uitzending naar Bosnië. “Daar zijn zaken voorgevallen die ik niet heb kunnen verwerken,” formuleert hij voorzichtig.

Na Bosnië ging Tommy nog naar Irak. In 2010 verliet hij Defensie, waarna hij verschillende banen probeerde, maar nergens zijn plek vond. Ook zonderde hij zich af. “Als ik toch de deur uitging, gedroeg ik me zonder reden kortaf en raakte ik snel geïrriteerd. Onverwachte geluiden, zoals van een deur die plots dichtvalt, joegen – en jagen – mijn spanningsniveau omhoog. Ik kreeg ook last van flashbacks en nachtmerries.”

"Als iemand dichterbij me komt dan ik prettig vind, gaat Nilles Senn tussen ons in staan."

Tommy samen met PTSS-hulphond Nilles Senn

“Ik heb geen zichtbare handicap, zoals iemand die blind is, of gebruikmaakt van een rolstoel. Daarom denken mensen vaak dat Nilles Senn in opleiding is en ik hem train.”

Toen het begin 2016 écht niet meer ging, trok Tommy uiteindelijk aan de bel. Hij kreeg de diagnose PTSS, begon met therapie en leerde lotgenoten kennen. Het isolement waar hij in zat was echter niet zomaar opgelost. Tommy's vader had gehoord over hulphonden voor mensen met PTSS en zocht contact met Hulphond Nederland.

Tommy besloot de stap te wagen, mede omdat hij van honden houdt en er al veel ervaring mee had.

Dolle pret

Voor het traject bij Hulphond Nederland moest Tommy uit zijn schulp kruipen. Dat is hem gelukkig meegevallen: “Het team bestaat uit louter warme, vriendelijke mensen. Ik kan nog steeds met al mijn vragen bij hen terecht.” Na een kennismakingsgesprek bracht hij een vijftal bezoeken aan de stichting in Herpen. “Ik leerde wat ik wel en niet van een hulphond kan verwachten, en de medewerkers maakten mijn profiel, zodat ze de juiste hond aan me konden koppelen.”

Nilles Senn bleek de perfecte match. Vorig jaar november kwam hij bij Tommy – en Jesse – wonen. “Nilles Senn is 2,5 jaar. Qua karakter is hij eigenzinnig, maar op een leuke manier. Huishond Jesse en hij hebben dolle pret samen. Zoals elke jonge hond heeft Nilles Senn speelse buien, maar als hij moet werken, doet hij het super.” Wat is er sindsdien veranderd in het leven van Tommy? “Ik kom vaker buiten. Om te beginnen natuurlijk omdat ik de honden moet uitlaten. Maar ook vaker omdat ik op Nilles Senn kan vertrouwen bij onverwachte geluiden. Als iemand dichterbij me komt dan ik prettig vind, gaat Nilles Senn tussen ons in staan. Ook voelt hij haarfijn aan wanneer zich spanning in mij opbouwt. Hij heeft dat zelfs eerder door dan ikzelf en komt dan naar me toe voor een knuffel of een spelletje.”

Toegevoegde waarde

Omdat Tommy ook een ‘gewone’ hond heeft, ziet hij precies welke toegevoegde waarde een PTSS-hulphond biedt: “Dat verschil is echt heel groot. Jesse voelt me ook goed aan, maar Nilles Senn weet hoe hij vervolgens moet handelen, zodat de spanning wegebt. Hij weet precies hoe hij op lastige situaties moet inspelen, ook op onbekend terrein zoals in het postkantoor.”

“Ik ben actief bij een kynologenclub, waar ik les geef aan hondeneigenaren en hun viervoeters. Omdat ik niet werk en een klein sociaal leven heb, is dat een activiteit waar ik veel positiviteit uit haal.” Behalve hulphond Nilles Senn heeft Tommy ook een ‘gewone’ hond: “Jesse is een kruising tussen een bordercollie en een Duitse herder. Tussen Jesse en Nilles Senn klikte het gelukkig direct.”

"Omdat Tommy ook een 'gewone' hond heeft, ziet hij precies welke toegevoegde waarde een PTSS-hulphond."

Meer bekendheid

Het is jammer dat de PTSS-hulphond niet wat meer bekendheid geniet, vindt Tommy: "Enerzijds vanwege alle moeite van de stichting om ons te helpen. Iedereen werkt zich er werkelijk een slag in de rondte. Dat verdient alle waardering, dat wil ik gezegd hebben." Anderzijds omdat voorbijgangers Nilles Senn zijn rol als hulphond niet altijd serieus nemen, terwijl dat wel nodig is. "Een veteraan met een hulphond, is voor de meeste mensen een onbekend gezicht. Ik heb geen zichtbare handicap, zoals iemand die blind is, of gebruik maakt van een rolstoel. Daarom denken mensen vaak dat Nilles Senn in opleiding is en ik hem train. En dat ze hem dus wel even mogen aaien. Of ze zien Nilles Senn zijn tuig zelfs helemaal over het hoofd waarop vermeld staat 'niet aaien'."

"Passanten die Nilles Senn aaien, leiden hem af én komen soms te dichtbij. Dat is lastig, want het veroorzaakt spanning bij me. Afhankelijk van hoe het op dat moment met me gaat, vraag ik dan - vriendelijk of iets directer - of ze Nilles Senn zijn rol als hulphond willen respecteren."

Dat die rol niet te onderschatten is, blijkt wel uit het feit dat Tommy weer op straat komt en zijn eigen boodschappen doet. Drukke plekken als winkelcentra en de horeca mijdt hij nog wel. "Maar met behulp van therapie en met Nilles Senn aan mijn zijde hoop ik daar nog stappen in te zetten." ●

Waarom Hulphond Nederland opnemen in je testament?

Aimée en Henri geven een deel van hun nalatenschap aan Hulphond Nederland. “We hopen dat er meer hulphonden worden opgeleid zodat nog meer mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven en minder afhankelijk zijn.”

Aimée (50) en Henri (47) zijn veertien jaar getrouwd en wonen in Tilburg. Aimée werkt in de gezondheidszorg. Henri is werkzaam als IT-project manager. “We vinden het belangrijk dat onze erfenis een positieve bijdrage levert aan het welzijn van mensen of aan wetenschappelijk onderzoek in de strijd tegen ziektes. Daarnaast willen we niet dat het geld naar de overheid gaat of dat er nog een keer belasting over betaald moet worden.” Ze hebben geen kinderen en hun familie ‘is goed in staat om voor zichzelf te zorgen’.

Zelfstandig

Ondanks dat Aimée naar eigen zeggen ‘panisch is voor honden’ vinden de twee het mooi om te zien wat een hulphond kan betekenen voor het leven van mensen. “Vanuit mijn werk weet en zie ik hoe belangrijk het is voor mensen om zo lang mogelijk zelfstandig te blijven”, vertelt Aimée. “En dat is juist waar hulphonden voor kunnen zorgen.” Hun buurman heeft een Labrador en

Aimée en Henri zagen hoe goed hij die kon trainen. “Ongelofelijk om te zien wat training kan doen.”

Oogsten

Waarom kiezen voor Hulphond Nederland, terwijl er zoveel goede doelen zijn? “Natuurlijk, er zijn honderdduizend goede doelen, maar we hebben altijd bewondering gehad voor hulphonden. Dat begon met een programma op tv waarin we zagen dat een hond zelfs de was voor iemand kan doen. Dat heeft ons echt gegrepen.” Een bezoek aan de open dag trok hen over de streep. “Het geluk straalde van de cliënten af, ze glunderden echt. Fantastisch om te zien hoe een hond kan helpen. Zonder hulphond zouden ze compleet afhankelijk zijn.” Aimée en Henri werden direct donateur en nemen de stichting binnenkort op in hun testament. “We zijn nog jong, maar kijken ook al naar ons pensioen. Je moet vroeg zaaien om later te kunnen oogsten.” ●

A photograph of a man and a woman walking away from the camera down a path covered in fallen yellow leaves. They are surrounded by trees with vibrant autumn foliage. The man is on the right, wearing a dark jacket and pants, and the woman is on the left, also in dark clothing. They are holding hands. A blue oval with white text is positioned in the upper left area of the image.

*"We vinden het belangrijk
dat onze erfenis een positieve
bijdrage levert aan het
welzijn van mensen of aan
wetenschappelijk onderzoek in
de strijd tegen ziektes."*

De emotionele beleving van de hond door Linda Zegers

Heel vroeger – maar toch al ruim na de oertijd – dachten mensen dat honden geen pijn konden voelen. Toen ze ontdekten dat dit wel het geval was, kwam er de overtuiging dat honden geen emoties hebben. Ook die fabel werd ontkracht en het inzicht van de mens in de hond vordert steeds verder. Vandaag de dag stemmen we de training van honden niet enkel af op de hond in het algemeen, maar op de persoonlijkheid en de emotionele beleving van elke hond.

Linda Zegers (l) met hondenverzorger Bregje de Haas (r)

“Als je weet hoe de pup de wereld bekijkt en daar rekening mee houdt bij de training, heeft die training meer effect én is het leuker voor zowel mens als hond.”

Linda Zegers is werkzaam bij Hulphond Nederland als teamcoördinator van de pup-unit. We spreken haar over inzichten die niet alleen in de wereld van de hond, maar ook in die van Hulphond Nederland een verandering betekenen. “Elke hond heeft zijn eigen karakter, zijn eigen persoonlijkheid, zijn eigen emotionele belevingswereld”, zegt Linda. “Als je weet hoe de pup de wereld bekijkt en daar rekening mee houdt bij de training, heeft die training meer effect én is het leuker voor zowel mens als hond.”

Traplopen

Als voorbeeld van deze aanpak vertelt Linda over een hond die moeite heeft met traplopen. “Wat we altijd deden, was proberen die trap leuker te maken. Meestal gebeurde dat met behulp van wat lekkers. Als de pup een paar keer achter een koekje aan de trap was opgelopen, kreeg hij in de gaten dat een trap geen puppy's eet en was het leed geleden. Dat dachten we tenminste. Wat we echter niet deden was kijken naar de emotionele beleving van die hond. In principe heeft een hond die niet de trap op wil geen enkel probleem. Dat probleem krijgt hij pas als wij mensen willen dat ie de trap toch opgaat. Waar het om gaat is dat je onderzoekt waarom die hond niet de trap op wil. Is hij ooit uitgegleden op de trap of vindt hij het moeilijk omdat hij niet weet hoe hij zijn achterpoten in combinatie met zijn voorpoten moet gebruiken?”

“Ik denk dat ik het nu wel durf”

Linda vertelt dat, wanneer je de bange pup uit ons verhaal met koekjes en enthousiast gedrag toch overhaalt de trap te beklimmen, je de hond weliswaar niet fysiek dwingt om over zijn grens te gaan, maar psychisch doe je dat wel. “Wat wij willen is niet dat de hond ondanks zijn angst toch die trap opgaat -achter koekjes aan- maar dat hij daadwerkelijk leert zich veilig te voelen op de trap. De hond is degene die het tempo bepaalt en op een gegeven moment moet hij als het ware tegen jou zeggen c.q. laten merken: ‘Ik denk dat ik het nu wel durf.’”

Linda legt uit hoe je een hond leert zich veilig te voelen op de trap: “Je laat hem stap voor stap de trap op gaan, en zorgt dat de weg terug altijd open is. Tijdens de training is steeds de kans aanwezig dat

je te snel gaat en dat je tegen de pup moet zeggen: ‘Sorry, we gaan een stapje terug.’ Vergelijk het maar met iemand die bang is voor spinnen. Dan kun je zeggen: ‘Pak deze spin dan krijg je een snoepje.’ Maar in het algemeen is het beter om iemand eerst naar een plaatje van een spin te laten kijken.”

Je bent wie je bent

Linda: “We gaan honden niet behandelen als mensen. Een hond is een hond, hij denkt niet als een mens. Wel is het zo dat honden er baat bij hebben wanneer je rekening houdt met hun emotionele belevingswereld. Dat maakt ons werk er niet altijd gemakkelijker op. Het is eenvoudiger om alle honden over één kam te scheren, alleen nu gaan we als het ware met de hond in gesprek om erachter te komen hoe hij de wereld ziet. Het innerlijk van de hond kun je niet veranderen, wat je kunt doen is kijken of je met dat innerlijk verder kunt. Kijk maar naar jezelf: je kunt jouw persoonlijkheid best aanpassen maar niet permanent veranderen. Omdat je nou eenmaal bent wie je bent.” ●

Pup in een gastgezin je moet er wel de tijd voor nemen

Al zo lang ze zich kan herinneren, wilde ze een hond. Nu ze op zichzelf woont, is haar wens eindelijk uitgekomen. Frances Westenberg is sinds maart van dit jaar de 'opvoeder' van pup Jasper. De 21-jarige student is daar heel blij mee.

Frances woont sinds twee jaar samen met een huisgenootje in een appartement in Amsterdam. Ze werkte al enige tijd als vrijwilliger bij dierenasiel SDO Haarlemmermeer en via-via kwam ze in contact met Hulphond Nederland. "Ik kon niet wachten om zelf een hond te hebben. Maar een huisdier heb je zijn leven lang. Omdat ik nog studeer en op kamers woon, was het voor zo'n grote verantwoordelijkheid niet het juiste moment. Gastouder zijn voor een pup van Hulphond Nederland is voor mij daarom ideaal. Het gaat om een tijdelijke situatie en momenteel heb ik daar alle tijd voor. Bovendien doe je dit natuurlijk voor een heel goed doel." Nadat Frances zich via de website van de stichting had aangemeld, ging het snel. "Na het intakegesprek heb ik een digitale

cursus én theorielessen gevolgd. Ook heb ik aan een groepsoefening deelgenomen. Vlak daarna kreeg ik een telefoontje dat er een pup voor mij was. "Wat een heerlijk bericht."

Trainen

Saskia Markx van Hulphond Nederland is gastgezinbegeleider van Frances en pup Jasper. "We doen ons best om gedurende de intakeperiode gastgezinnen in spé zo goed mogelijk voor te bereiden. Het is belangrijk dat men goed weet waar ze aan beginnen. Gastgezinnen moeten het op de eerste plaats leuk vinden om voor een pup te zorgen. Verder is het belangrijk dat ze veel tijd aan de pup kunnen besteden. Je hoeft niet perse ervaring te hebben met honden, maar je moet

"Ik krijg vaak de vraag of het niet lastig wordt om hem volgend jaar weer te moeten afstaan."

Frances (l) en Jasper met gastgezinbegeleider Saskia (r)

“We doen ons best om gedurende de intakeperiode gastgezinnen in spé zo goed mogelijk voor te bereiden.”

wel bereid zijn om ons trainingsprogramma te volgen, en dat is vrij intensief. Zodra de pup bij het gastgezin in huis komt, begint de opvoeding, met onder andere het zindelijk maken van de pup. In het eerste jaar bij een gastgezin leert de hond alle basiscommando's en moet hij aan zoveel mogelijk situaties wennen, zoals drukke winkelstraten of een treinstation. We werken vooral met labradors, golden retrievers, poedels, labradoodles en kruisingen labrador-golden retrievers, omdat dit over het algemeen stabiele honden zijn die graag willen leren.

Na meestal iets meer dan een jaar bij het gastgezin wordt de hond verder getraind in het opleidingscentrum van Hulphond Nederland in Herpen. Een hond kan bijvoorbeeld worden ingezet als ADL-hulphond. Deze honden helpen mensen met een lichamelijke beperking bij dagelijkse activiteiten. De hulphond kan echter ook bij een cliënt met een heel andere zorgvraag terecht komen, zoals epilepsie of PTSS. En dan zijn er nog Therapie-hulphonden die onder begeleiding van therapeuten van de stichting worden

ingezet voor jongeren met bijvoorbeeld autisme of gedragsproblemen.”

De boodschappen

Frances is blij met de begeleiding die zij van Saskia krijgt. “We spreken elkaar bijna wekelijks en ik kan met al mijn vragen bij haar terecht. Saskia adviseerde mij bijvoorbeeld om gewoon eens bij de dierenarts langs te gaan, zonder dat ik voor Jasper een afspraak had gemaakt. Dan leert hij de omgeving kennen zónder dat hij misschien vervelende ervaringen opdoet zoals bijvoorbeeld bij een inenting. Inmiddels weet Jasper ook dat de dierenarts lekkere koekjes voor hem heeft. Nu wil hij daar maar wat graag naar binnen! Ook bij het zindelijk maken waren de tips van Saskia nuttig. Ik moest in het begin heel vaak naar buiten om Jasper uit te laten; daar ging veel tijd in zitten. Al snel mochten we het eerste commando oefenen: Zit! Jasper leerde het allemaal heel snel. Hij wilde graag een hondenkoekje verdienen, dus hij deed erg zijn best. Hij vindt alles leuk en is altijd blij als hij iets voor je kan doen. Toen ik deze zomer met

Jasper op vakantie was op Texel, kwamen we in de supermarkt een mevrouw tegen in een rolstoel mét een hulphond. Die hond hielp haar de boodschappen in het karretje te doen. Dat was zo prachtig om te zien! Dan weet je: hier doe je het allemaal voor!"

Afscheid nemen

Saskia: "Wij hebben onze gastgezinnen hard nodig. De hele training is een proces van gaandeweg leren. Ik kom veel bij de mensen thuis en we organiseren trainingen en oefensessies voor de baasjes en de pups. Je werkt niet alleen met de hond of de mensen uit het gastgezin, juist de interactie tussen mens en hond is belangrijk. Daarom is het ook van belang om aandacht te besteden aan het afscheid nemen. Mensen gaan daar heel wisselend mee om. Daar moet je van begin af aan al met elkaar over praten. Een tijdje geleden was ik begeleider van een gastgezin met een meisje van zeven jaar. Haar moeder praatte er vaak met haar dochtertje over dat de hond weer weg zou gaan. We hebben uitgelegd dat het hondje naar school ging. Van het afscheid hebben we een feestje gemaakt, met allemaal cadeautjes én een

echt diploma voor de hond." Frances: "Ik krijg vaak de vraag of het niet lastig wordt om hem volgend jaar weer te moeten afstaan. Vooraf denk je 'dat gaat wel goed', maar als je zo'n leuke hond een tijdje in huis hebt, raak je daar natuurlijk aan gehecht." Saskia: "We houden gastgezinnen op de hoogte van de ontwikkelingen van hun hond."

"Als de hond in het opleidingscentrum goed gewend is, mogen ze langskomen voor een 'knuffelmiddag'."

Als de hond in het opleidingscentrum goed gewend is, mogen ze langskomen voor een 'knuffelmiddag'. En als de hond eenmaal aan het werk is bij de cliënt en zij goed aan elkaar gewend zijn, organiseren wij in Herpen een overdrachtsmoment. Daar kunnen het gastgezin en cliënt met elkaar kennismaken. Als ze zien hoe goed hun hond zijn nieuwe baasje helpt, is elk gastgezin vooral heel trots." ●

Ook pupgastgezin worden?

Hulphond Nederland is altijd op zoek naar nieuwe gastgezinnen waar de pups het eerste jaar van hun opleiding kunnen wonen. Als gastgezin bent u verantwoordelijk voor de opvoeding, socialisatie en het aanleren van enkele basiscommando's. Daarbij wordt u begeleid door een gastgezin-begeleider. Het gastgezin volgt de theorielessen en loopt voor de komst van de pup mee met de collectieve lessen en praktijklessen.

Kijk voor meer informatie en aanmelding op onze website
www.hulphond.nl

KAREL BOS

& BORIS

MARCEL DE BOER

& STADO

BIBI KUIT

& WOUKE

TERRY GALSTAUN

& KENZI

COR KEIJZER

& KOEN

PETRA VAN WEES

& BELLE

ROBERT BOUWMAN
& **NORAS**

PETER BURGER
& **DOUWE**

MARIANNE VAN GESTEL
& **XAVA**

WIJ FELICITEREN DE VOLGENDE NIEUWE TEAMS

De afgelopen periode hebben we weer veel cliënten blij mogen maken met een hulphond.

Fotografie: Thomas Segers | Hans Haverkamp

ANITA MERTENS
& **GYDO**

MICHEL ENSING
& **NOZEM**

KEES DE WAAL
& **VINO**

v.l.n.r Rudolph Strickwold, Anke Penninx, Bram van Schaik en Niels de Graaf

Royal Canin steunt Hulphond Nederland

‘Dieren maken onze wereld beter’

Ruim 2.200 pups zijn inmiddels als hulphond opgegroeid, dankzij gratis voeding van Royal Canin. Al veertien jaar lang sponsort het diervoederbedrijf Hulphond Nederland. Dat doet zij in de vorm van brokken, maar ook door praktische hulp bij evenementen of ondersteuning bij het vergroten van hun netwerk. “Sponsoren doe je niet alleen met geld”, vindt Royal Canin-directeur Anke Penninx. “Dat doe je vooral ook met je hoofd en je hart.”

Wanneer de medewerkers van het hoofdkantoor van Royal Canin in Veghel een bedrijfsuitje hebben, gaan ze bij voorkeur niet naar een Escape Room of kartbaan. Veel liever helpen ze een organisatie op dierengebied, bijvoorbeeld de Dierenbescherming of Hulphond Nederland. "Dat merk je hoor, wanneer honderddertig mensen komen helpen om hokken en kennels schoon te maken en de buitenruimtes op te knappen", lacht Anke Penninx. Sinds vier jaar is zij directeur van Royal Canin voor België, Nederland en Luxemburg. "Net als de mensen bij Hulphond Nederland hebben al onze medewerkers een groot hart voor dieren. Wij geloven er heilig in dat dieren onze wereld beter maken. Daarom willen wij er alles aan doen om de wereld ook een beetje mooier te maken voor hen."

Onderdeel van het gezin

Royal Canin, onderdeel van Mars Inc., is een toonaangevend merk op het gebied van gezonde voeding op maat voor kat en hond. Door de ontwikkeling van het meest precieze voedingsantwoord voor iedere kat en hond streeft Royal Canin ernaar om katten en honden zo lang mogelijk gezond en fit te houden. "Het liefst zouden wij voor iedere kat of hond voeding specifiek op maat maken: dat is het ultieme doel", aldus Penninx. "Daarom hebben we een zeer breed aanbod diervoeding, afgestemd op ras, leeftijd, levensstijl of een bepaald aandachtsgebied. Soms werken we zo lang aan een product, dat het nog maar nauwelijks rendabel is. Dan vinden we het belangrijker dat we het allerbeste voor een dier in de markt kunnen zetten. We maken gebruik van de laatste wetenschappelijke inzichten en werken nauw samen met fokkers en dierenartsen. Al onze producten worden afgestemd op hun kennis en ervaringen."

Volgens Penninx maken dieren de wereld zichtbaar mooier. "Mensen worden gelukkiger met dieren om hen heen, kinderen groeien gebalanceerd op in de aanwezigheid van een huisdier en dieren reduceren het stressniveau. Mensen genieten echt van dieren en zien katten en honden steeds vaker als onderdeel van het gezin. Als Royal Canin willen wij samen met hun baasjes goed voor hen zorgen. Daarom ontwikkelen wij premium diervoeding met een focus op gezondheid. Daarnaast nemen we ook dierenklinieken over en zijn wereldwijd de grootste werkgever van dierenartsen. Steeds meer betrekken wij de wereld om ons heen bij onze werkzaamheden."

"Royal Canin bestaat dit jaar vijftig jaar: ik hoop dat we ons voor de komende vijftig jaar aan Hulphond Nederland kunnen verbinden."

Allerbeste voeding

Mede daarom past sponsoring van Hulphond Nederland de organisatie als een jas. "Net als bij Royal Canin wordt men bij Hulphond Nederland gedreven vanuit het geloof dat dieren onze wereld beter maken. Daarom ervaren we als organisaties een enorme klik met elkaar. Wij geloven heel erg in het werk van Hulphond Nederland en de samenwerking met hen zorgt voor verbinding tussen onze eigen medewerkers. Laatst hebben we bijvoorbeeld met elkaar een pup geadopteerd."

Royal Canin verzorgt kosteloos de voeding voor alle honden in opleiding, zowel bij de gastgezinnen als in het opleidingscentrum in Herpen. Zodra de honden zijn geplaatst, kunnen cliënten de premium

“Net als bij Royal Canin wordt men bij Hulphond Nederland gedreven vanuit het geloof dat dieren onze wereld beter maken. Daarom ervaren we als organisaties een enorme klik met elkaar.”

diervoeding van Royal Canin tegen gereduceerd tarief aanschaffen. “Hulphonden verdienen de allerbeste voeding die er is om iedere dag weer hun topprestaties te leveren. Daaraan dragen wij graag ons steentje bij.”

Handjes

Naast sponsoring van de voeding biedt Royal Canin specifieke kennis aan medewerkers van Hulphond Nederland. Ook helpt Royal Canin bij evenementen, zoals het Doggie Dinner begin dit jaar of de nieuwe sportieve evenementen The Big Walk en The Big Run van afgelopen najaar. “We ondersteunen dergelijke evenementen financieel, maar leveren ook praktische hulp. Zo hebben we The Big Walk, een strandwandeling voor vijfhonderd baasjes met hun honden, volledig samen georganiseerd en neergezet. Tijdens het Doggie Dinner, het eerste sterrendiner voor honden,

waren daarnaast zeker twintig van onze medewerkers aanwezig om de honden uit te laten en van voer te voorzien.”

Penninx glimlacht bij de herinneringen. “Hulphond Nederland is echt een fantastische club mensen. Met veel plezier hebben we onlangs het nieuwe contract getekend, om de samenwerking voor de komende jaren officieel te bekrachtigen. Royal Canin bestaat dit jaar vijftig jaar: ik hoop dat we ons voor de komende vijftig jaar aan Hulphond Nederland kunnen verbinden. Voor iedereen binnen Royal Canin geldt: we doen allemaal heel graag iets voor de stichting. Wanneer je je medewerking verleent, stroomt diezelfde avond de mailbox al vol met filmpjes en bedankjes. Daar doen we het voor: samen de wereld beter maken!” ●

Column

Vorbereiden op vuurwerk: je kunt er niet vroeg genoeg mee beginnen

Nu 2018 bijna is afgelopen, komen we in de 'periode van feestdagen'. Honden houden ook van lekker eten, dus de kerstdagen kunnen wat onze viervoeters betreft niet lang genoeg duren. Maar dat is niet alleen vanwege het smikkelen en smullen.

De grootste schrik van het jaar volgt voor veel honden na de kerstdagen. Oud en Nieuw. En dan vooral het vuurwerk dat daarmee gepaard gaat. Van rotjes tot duizendklapper, van gillende keukenmeid tot carbid, ieder jaar is het voor veel honden een zware periode.

Niet alle honden zijn echt bang voor vuurwerk. Jachthonden zijn dat van nature bijvoorbeeld niet. Maar ze kunnen het wel worden door een vervelende ervaring. Angst is nu eenmaal een emotie, die aangeleerd gedrag kan veroorzaken. En dat kan weer leiden tot meer angststoornissen, voor bijvoorbeeld auto's of treinen, maar ook voor onweer en luchtballonnen.

Kun je wat doen aan de angst voor vuurwerk? Is er überhaupt iets aan te doen? Het antwoord op die laatste vraag luidt: meestal wel. Maar wat de oplossing is, is volledig afhankelijk van de hond zelf. Het is echt maatwerk. Bij ons in de praktijk hebben we twee gedragstherapeuten, die speciaal zijn opgeleid voor honden met angst – en die dus ook veel weten over angst voor vuurwerk.

Veel honden worden met pillen behandeld, maar dat is volgens onze praktijk niet het meest probante middel. Zaak is in ieder geval om op tijd te beginnen – en het dus niet op de laatste paar dagen van het jaar aan te laten komen. Want dan is het letterlijk misschien nog geen vijf voor twaalf; voor de hond is het figuurlijk wel zo laat. Te laat!

Neem dan ook ruim de tijd om de hond te laten wennen aan harde geluiden en vuurwerk en begin er al vóór sinterklaas mee. Er zijn bijvoorbeeld cd's in de handel met vuurwerkgeluiden. Die kunnen heel goed werken. Ook speciale vuurwerk cursussen zijn vaak heel geschikt.

Onze gedragstherapeuten kunnen per hond advies geven, of mensen doorverwijzen naar andere gedragsdeskundigen, dan wel therapeuten in de buurt. Bel gerust naar onze praktijk, ze helpen iedereen graag!

Harald Salomons

Monique Egbers

Wandeltochten voor en met PTSS-hulphonden

Ieder jaar vinden er drie bijzondere wandeltochten plaats, die in meerdere opzichten iets betekenen voor onze PTSS-cliënten. Cliëntinstructeur Monique Egbers legt uit wat deze wandeltochten zo uniek maakt.

Cliëntinstructeur Monique Egbers werkt al 17 jaar bij Hulphond Nederland en begeleidt cliënten met een posttraumatische stressstoornis (PTSS). Toen ze een aantal jaren geleden namens de stichting een cheque in ontvangst nam bij Walk 4 Veterans, besloot ze zelf mee te lopen. Met haar deelname wil ze haar cliënten stimuleren om ook mee te wandelen met hun PTSS-hulphond. Velen zijn haar al gevolgd. "Samen in een groep lopen geeft PTSS-cliënten een veilig gevoel. De saamhorigheid tussen lotgenoten, die tijdens zo'n

wandeling ontstaat, is prachtig om te zien", vertelt Monique. Wandeltochten zoals Walk 4 Veterans geven bekendheid aan het belang van PTSS-hulphonden en geven de cliënten een gevoel van erkenning. Bovendien wordt er vaak geld opgehaald voor de opleiding en inzet van PTSS-hulphonden. Monique: "Dankzij een PTSS-hulphond durven cliënten weer naar buiten en te genieten van het leven. Deze wandeltochten dragen daar aan bij!"

WALK 4 VETERANS

Locatie: Diverse startpunten
Afstand: 5, 10 en 20 km

Walk 4 Veterans is een sportieve wandeltocht volop militaire beleving! Deze tocht, die ieder jaar in september plaatsvindt, wordt georganiseerd door Hulp voor Helden en is voor iedereen toegankelijk. Militairen, veteranen en burgers lopen samen voor één doel. De opbrengst van Walk 4 Veterans komt namelijk ten goede aan een PTSS-hulphond. De wandeltocht is geschikt voor zowel ervaren als onervaren wandelaars, evenals rolstoel- of scootmobielgebruikers.

Meer info: www.walk4veterans.nl

WOUNDED WARRIORS I CAN HIKE

Locatie: Schotse hooglanden
Afstand: ruim 150 km

'I can hike' is een wandeltocht van en voor veteranen, die wel of niet lichamelijk en/of psychisch gewond zijn, georganiseerd door Wounded Warriors. De negendaagse wandeltocht voert zijn deelnemers door de prachtige bergen van Schotland. 'I can hike' biedt veteranen en militairen een fysieke en mentale uitdaging, waarbij de onderlinge kameraadschap van lotgenoten nog verder versterkt wordt.

Meer info: www.wwnl.nl

FRIENDS OF WALKING CHALLENGE

Locatie: heel Nederland
Afstand: 1.250 km

Deze unieke wandeltocht wordt niet gezamenlijk of in één keer gelopen, maar is verspreid over een jaar. Van 1 juli 2018 tot en met 1 juli 2019 lopen wandelaars ieder 1.250 kilometers om geld in te zamelen voor een PTSS-hulphond. De afgelegde kilometers worden gedurende het jaar geregistreerd op de website van Friends of Walking. De organisatie verwelkomt alle deelnemers en daagt zoveel mogelijk niet-wandelaars uit om mee te doen.

Meer info: www.friendsofwalking.com

Dimitri Nadorp (l) en Rudolph Strickwold (r)

Hulphond Nederland profileert zich als sterk merk **‘Alles begint met communicatie’**

Hulphond Nederland heeft zich het afgelopen decennium stevig op de kaart weten te zetten. Grote bedrijven verbinden hun naam aan de stichting, veertigduizend donateurs ondersteunen de organisatie en steeds meer media weten Hulphond Nederland te vinden voor mooie verhalen. “Dat begint allemaal met communicatie”, weten Rudolph Strickwold en Dimitri Nadorp. “Mensen geloven in ons.”

Hulphond Einstein heeft inmiddels achtduizend volgers op Facebook, die online op de voet volgen hoe zijn opleiding verloopt. Het is slechts een van de vele manieren waarop Hulphond Nederland haar activiteiten bij het grote publiek onder de aandacht brengt. “Alles begint met communicatie”, benadrukt Rudolph Strickwold, directeur Marketing & Commercie bij Hulphond Nederland. Toen hij in 2009 kwam kennismaken met de stichting, was Hulphond Nederland op een haar na failliet. “Ik had op dat moment nog nooit van

Herpen of van Hulphond Nederland gehoord”, bekent Rudolph. “Maar de organisatie greep me meteen. Ik sprak met mensen die een hulphond hadden gekregen en werd geraakt door hun verhalen. Na overleg met het thuisfront – en in de wetenschap dat ik er de eerste periode geen inkomen uit zou halen – ben ik er vol voor gegaan. Na tien maanden kleurden de rode cijfers zwart. Wat de stichting heeft gered, is communicatie.”

Tekst: Linda van 't Land
Fotografie: Kelsie Lentjes

Uiteenlopende doelgroepen

Dimitri Nadorp werkt sinds november 2015 bij Hulphond Nederland als Hoofd Marketing & Communicatie. "Met een team van vijf personen verzorgen wij alle content voor Hulphond Nederland, maken ons zichtbaar op de diverse sociale media, ontwikkelen video's en animaties en onderhouden contacten met landelijke en regionale media", vertelt hij. "We werken intern nauw samen met onze afdeling Fondsenwerving en doen ons uiterste best om alle stakeholders op de juiste wijze te bedienen."

Dat vereist de nodige creativiteit. Die zogenoemde stakeholders van Hulphond Nederland zijn namelijk zeer divers: van grote corporate bedrijven tot cliënten van universiteiten en zorginstellingen tot donateurs, en van landelijke en lokale overheidsinstanties tot vrijwilligers. "Dat vraagt om uiteenlopende communicatiemiddelen én -kanalen", bevestigt Dimitri. "Daarom publiceren we niet alleen driemaal per jaar ons magazine, maar ook een digitale nieuwsbrief, die we per stakeholdersgroep personaliseren. Daarnaast zijn we heel actief op social media, waar we onder andere vragen van geïnteresseerden beantwoorden. Die lopen uiteen van de aanvraag van een hulphond tot informatie voor spreekbeurten of de wens om een Flipje in bezit te krijgen."

"Ook de diverse evenementen vormen een belangrijk communicatiekanaal voor de stichting."

Ook de diverse evenementen vormen een belangrijk communicatiekanaal voor de stichting. Dimitri noemt The Big Walk en The Big Run. "Dergelijke sportieve bijeenkomsten bieden ons een podium om onze ambities te delen en onze boodschap te brengen. We werven op die manier fondsen, gastgezinnen, vrijwilli-

gers en donateurs." Ook de Open Dagen zijn populair: tweemaal per jaar ontvangt de locatie in Herpen zo'n vijftienhonderd mensen. Dit jaar organiseert de stichting voor het eerst een Hulphond Dag waar cliënten, gastgezinnen en vrijwilligers samen komen om kennis te delen en elkaar te ontmoeten.

Fondsenwerving

Hulphond Nederland heeft zich als merk inmiddels stevig op de kaart gezet. Grote bedrijven als Athlon en Royal Canin verbinden hun naam aan de stichting. Waarin schuilt die communicatiekracht? Rudolph: "Kort na mijn aantreden als directeur heb ik alle collega's één voor één bij me geroepen. Ik heb hen gevraagd waarom ze bij Hulphond Nederland werken en wat de organisatie voor hen zo bijzonder maakt. Uit hun antwoorden kon ik vrijwel meteen de nog altijd belangrijkste waarden van Hulphond destilleren: warm, betrokken, dichtbij en transparant. Wij gaan altijd uit van het positieve verhaal en zetten mensen in hun kracht. Natuurlijk ligt er vaak verdriet en ellende ten grondslag aan de vraag naar een hulphond. Wij

“Hulphond Nederland vraagt bedrijven nooit om geld. Wij vragen: wat is jouw doelstelling en hoe kunnen wij daarbij helpen? We zoeken namelijk naar partnerships, liefst voor de langere termijn.”

kijken echter vooral naar wat er sinds de komst van of interactie met een hulphond wél kan. Dat spreekt onze uiteenlopende doelgroepen zeer aan. Die positieve insteek is de basis van al onze communicatie geworden.”

Hij wijst op een tweede, belangrijk aspect. “Hulphond Nederland vraagt bedrijven nooit om geld. Wij vragen: wat is jouw doelstelling en hoe kunnen wij daarbij helpen? We zoeken namelijk naar partnerships, liefst voor de langere termijn. Met een goed doordachte communicatieaanpak geven wij invulling aan de doelstelling van onze partners, zodat sponsoring een logisch verlengstuk van hun propositie is. Bij autoleasemaatschappij Athlon bijvoorbeeld draait alles om de visie dat mobiliteit je wereld vergroot: fantastisch, want dat geldt voor ons ook! Nu sponsoren zij ons wagenpark en rijden we een aantal auto's zelfs kosteloos. Royal Canin neemt alle voeding voor onze hulphonden voor haar rekening, omdat zij net als wij vinden dat honden die een topprestatie leveren, de allerbeste voeding verdienen. Onze bedrijfskleding wordt gesponsord, net als de

reinigingsmiddelen voor onze kennels, en onze website. Dit magazine komt tot stand door bijdragen van professionele tektschrijvers en fotografen, die de stichting een warm hart toedragen. Al deze zaken zijn mogelijk gemaakt door goede communicatie en bieden ons de gelegenheid onze inkomsten maximaal te besteden aan datgene waarom het bij ons draait: mensen met een fysieke of geestelijke zorgvraag helpen door inzet van een hulphond.”

Verhalen

“Door verhalen te vertellen, geven wij onze communicatie vorm”, aldus Rudolph. “Natuurlijk laten we lieve hulphonden zien en ervaringen van cliënten horen. Tegelijkertijd vinden we het belangrijk om in toenemende mate ook onze expertise te delen. Heel gefaseerd breiden we onze communicatie uit. Communicatie vormt de kern van alles wat wij doen.” ●

Colofon

Het Hulphond Magazine komt grotendeels tot stand zonder kosten voor de stichting.

Wij danken hiervoor onze vrijwilligers en PostNL voor de verzending.

Eindredactie

Maarten van IJzer

Schrijver en redactie professional

Bianca Foppes

Gefundeerd merken bouwen

Freelance tekstschrijvers

Janine Verschure

Auteur, hoofdredacteur
Dibevo-Vakblad, hoofdredacteur
Kattenmanieren
www.janineverschure.nl

Tefke van Dijk

Redacteur/tekstschrijver
bij de Schrijfzolder
www.schrijfzolder.nl

Esther de Kloe

Tekstschrijver

TekstUeel - communicatie

www.tekstueelwaddinxveen.nl/

Isabel Sanders

Tekstschrijver
www.isabelsanders.nl

Lydia van Aert

Redactie & journalistiek
lydiavanaert@gmail.com

Linda van 't Land

Eigenaar en freelance
tekstschrijver Bureau LiLa
www.bureaulila.nl

Inge Buitink

Communicatieadviseur
en tekstschrijver
www.ingebuitink.nl

Johan Koning

Tekstbureau LetterLuck
www.letterluck.nl
johan@letterluck.nl

Fotografie

Disian van Loon

Fotograaf
disianvl@gmail.com

Vincent van Kleef

Fotograaf
www.soul2soulphotography.nl

Vincent Moll

Fotograaf
<https://vincentmoll77.wordpress.com>

Thomas Segers

Fotograaf
<http://www.thomassegers.nl>

Christiaan Peelen

Fotograaf en eigenaar Samendrie
www.samendrie.nl

Trix Leeflang

Fotograaf

Hans Haverkamp

Fotograaf

Drukwerk

Real Concepts

Drukwerk
www.realconcepts.nl

Volg ons ook op:

HULPHOND.NL | HELPHULPHOND.NL

Wij bedanken onze
hoofdsponsors

WAT ALS PLOTSELING DE STROOM UITVALT?

Wat betekent het voor uw organisatie wanneer de stroom uitvalt?

Elinex Power Solutions is de specialist en innovatieve partner
op het gebied van noodstroomoplossingen en netspanningsrisico's.

Voor meer informatie, een vrijblijvende offerte en een gratis site-check
neem contact met ons op, of kijk op www.elinex.com/datacenters

NOODSTROOM • UPS • NSA • INSTALLATIE • ONDERHOUD • 24/7 SERVICE

Elinex Power Solutions - Wolweverstraat 15 - 2984 CE - Ridderkerk
T. +31 180 72 13 59 - info@elinex.com - www.elinex.com

follow us @ ElinexPS